

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3713

гр. София, 02.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в закрито заседание на 02.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **1549** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на адв. В. К., като пълномощник на Д. И. Б., лично и като законен представител на В. Д. Б., Ф. Д. Б., К. Д. Б. и Д. Д. Б., всички срещу ЗАПОВЕД №СОА23-РД09-237/19.01.2023г. на кмета на Столична община (СО), с която на основание чл.99б, ал.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), е наредено заличаване на адресните регистрации по постоянен и настоящ адрес на лицата Д. И. Б., В. Д. Б., Ф. Д. Б., К. Д. Б. и Д. Д. Б. и по постоянен адрес на лицето В. В. Г., извършени на адрес: [населено място], район „К.“, [жк], [жилищен адрес].

В жалбата е предявено и искане за спиране на предварителното изпълнение на административния акт.

Съдът приема от правна страна следното:

Искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на Заповед №СОА23-РД09-237/19.01.2023г. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО като подадено от активно легитимирани лица, с правен интерес – жалбоподателите са адресати на оспорвания акт и срещу тях е насочено предварителното му изпълнение.

Съгласно чл.92, ал.14 ЗГР актовете на органите по ал.1 за заличаване на адресна регистрация подлежат на оспорване пред съответния административен съд. Във второто изречение на ал.14 изрично е предвидено, че обжалването не спира изпълнението, а решението на административния съд е окончателно.

В приложимата норма не е предвиден ред по който съдът може да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта за заличаване на адресна регистрация. От друга страна обаче, разпоредбата не съдържа и изрична забрана съдът да разгледа и се произнесе по подадено до него искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. При това настоящият състав приема, че

приложима в случая е нормата на чл.166, ал.4 АПК според която допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2.

Разгледано по същество искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед №СОА23-РД09-237/19.01.2023г. е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Съгласно чл.166, ал.2 АПК, приложима на основание ал.4 на чл.166, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В случая липсват данни след издаване на оспорвания административен акт да са настъпили нови обстоятелства по смисъла на чл.166, ал.2 АПК, които да обосноват спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Освен това в жалбата не се са ангажирани, нито посочени доказателства от които да се направи извод, че предварителното изпълнение на процесната Заповед може да причини на жалбоподателите значителни и/или трудно поправими вреди и в какво последните се изразяват.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. И. Б., лично и като законен представител на В. Д. Б., Ф. Д. Б., К. Д. Б. и Д. Д. Б., за СПИРАНЕ на предварителното изпълнение на Заповед №СОА23-РД09-237/19.01.2023г. на кмета на Столична община.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова